

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 223/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., против тужене „OPPORTUNITY BANK“ а.д. Нови Сад, ради стицања без основа, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Пожаревцу.

Образложење

Тужилца је поднела 23.12.2019. године тужбу Основном суду у Пожаревцу против тужене „OPPORTUNITY BANK“ а.д. Нови Сад, ради исплате стеченог без основа. Решењем П 1512/19 од 26.12.2019. године, Основни суд у Пожаревцу, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Новом Саду, као месно надлежном.

Основни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Пожаревцу.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату стеченог без основа по основу ништаве одредбе уговора о кредиту закљученог између странака, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност

суда у смислу члана 19. ЗПП, те да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то се без приговора тужене Основни суд у Пожаревцу није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним и предмет уступити на даљу надлежност Основном суду у Новом Саду.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Пожаревцу, па је применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**